

Κραυγή αγωνίας κατοίκων Σταγιάτων: Θα αγωνιστούμε με κάθε τρόπο για το νερό, για τη ζωή

Παρακάτω το κείμενο που αποφασίσαμε στην τελευταία συνέλευση του χωριού, φυσικά παράνομη αλλά με προφυλάξεις και με μεγάλη σχετικά συμμετοχή, ως κάτοικοι του χωριού.

Το χωριό μας μπήκε στη λίστα των κοινοτήτων “υψηλού κινδύνου” από την Μεγάλη Παρασκευή και απομονωμένοι και λίγοι-ες όπως είμαστε οργανώνουμε την άμυνά μας απέναντι στον ιό της καπιταλιστικής λεηλασίας στα φυσικά αγαθά και στα κοινά του χωριού και της ελευθερίας μας.

Ήδη τα σπίτια μας υδρεύονται με νερό από την Πορταριά, σαφώς υποδεέστερης ποιότητας.

Είναι μάλιστα υπερβολικά χλωριωμένο και ακατάλληλο για πόση. Αυτό, σε συνδυασμό με την επιχειρούμενη εκδίωξη της ΑΠΟΔΡΑΣΗΣ από το Μουσείο (το κοιν. Κέντρο Πολιτισμού, κάτω από την πλατεία) και την απειλή για λουκέτο στο παλιό δημοτικό που κάνουμε τις συνελεύσεις μας, συνθέτουν τη ζοφερή κατάσταση που βιώνουμε εδώ. Πρόκειται για μια βίαιη επίθεση από τη μαφιόζικη δημοτική αρχή και τον τοπικό εκπρόσωπο, ο οποίος εκλέχτηκε από τους μεταφερόμενους ψηφοφόρους και όχι από τους μόνιμους κάτοικους του χωριού.

Η συντριπτική πλειοψηφία έχει αγριέψει, συμμετέχει (σε συνθήκες πανδημίας) και είμαστε αποφασισμένοι-ες να αντιδράσουμε με όλα τα μέσα, δυναμικά-κινηματικά με όσες δυνάμεις έχουμε, νομικά, επικοινωνιακά και με άρνηση πληρωμών.

Κάτω από τις συνθήκες που βιώνουμε, η στήριξη του αγώνα μας περιορίζεται στο επίπεδο της ενημέρωσης και της επικοινωνίας. Πιστεύουμε ότι θα είναι για το χωριό μεγάλη βοήθεια, κάτι σαν γέφυρα επικοινωνίας, η διάδοση και η έκφραση συμπαράστασης και αλληλεγγύης από άτομα και συλλογικότητες σε όσα μέσα, διαδικτυακά, ηλεκτρονικά, έντυπα, κ.ά., όλοι-ες έχουν πρόσβαση.

Εμείς εδώ, να είστε σίγουροι-ες, θα κάνουμε ό,τι μπορούμε ,

για να ανατρέψουμε όσα έκαναν και να προλάβουμε όσα έρχονται.

Το νερό των Σταγιατών



Το χωριό μας είναι ταπεινό και πανέμορφο, φυτεμένο μέσα στη φύση του Πηλίου. Δεν έχει ξενοδοχεία, εμπορικά καταστήματα, περίπτερα, δημόσιες υπηρεσίες. Δεν το επισκέπτονται τουρίστες, παρά μόνο ταξιδιώτες και άνθρωποι που εκτιμούν την αλήθεια του. Δεν αποτελεί πέρασμα για κάποιον άλλο προορισμό, ούτε διεκδικεί ο,τιδήποτε δεν του ανήκει.

Αυτό που του ανήκει είναι η ομορφιά του, οι δραστήριοι κάτοικοί του, οι πολλές, ανοιχτές, αφιλοκερδείς πολιτιστικές εκδηλώσεις του (παραυσιάσεις βιβλίων, κινηματογράφος, θέατρο, συναυλίες), οι οικογιορτές που διοργανώνονται κάτω από τα πλατάνια του κάθε χρόνο, οι συνάξεις ανθρώπων που παλεύουν για έναν καλύτερο κόσμο. Και, βέβαια, το νερό του!

Οι Σταγιαίτες πηγάζουν από την Κρύα Βρύση! Η μακραίωνη ιστορία τους είναι άρρηκτα δεμένη μαζί της. Χωρίς την πηγή αυτή, το χωριό μας δεν θα υπήρχε. Το καθαρό της νερό, γνωστό σε όλη την περιοχή του Πηλίου και του Βόλου, είναι το πιο πολύτιμο αγαθό που προσφέρει ο τόπος μας. Οι παραδόσεις και η ιστορία μας γυρίζουν, αιώνες τώρα, γύρω από αυτή την πηγή. Όπως και η ζωή μας. Οι ίδιοι οι κάτοικοι, με δικά μας έξοδα και προσωπική εργασία, συντηρούμε και καθαρίζουμε εδώ και χρόνια το δίκτυο, αναλαμβάνοντας μάλιστα το κόστος χημικών μετρήσεων σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Μέσα στην καραντίνα, και μάλιστα Μεγάλη Παρασκευή, η εταιρεία

ύδρευσης του Βόλου (ΔΕΥΑΜΒ) απέκοψε την παροχή των σπιτιών μας από την πηγή, συνδέοντάς μας, μέσα από ένα εγκαταλελειμμένο χρόνια, σκουριασμένο, και αμφίβολης ποιότητας δίκτυο, με το νερό της Πορταριάς. Χωρίς καμία ενημέρωση, συζήτηση ή προειδοποίηση προς τους κατοίκους, απέκοψαν το χωριό από την πηγή και την ιστορία του. Οι λόγοι είναι γνωστοί.

Η υλοποίηση αυτού του σχεδίου ξεκίνησε το 2005, με την κατασκευή ενός εφεδρικού δικτύου ύδρευσης του χωριού, «για περίπτωση ανάγκης». Μάλιστα, προκειμένου να περαστούν οι σωλήνες, καταστράφηκε το εξαιρετικής ομορφιάς καλντερίμι που συνέδεε τις Σταγιάτες με την Πορταριά, καθώς και το κανάλι άρδευσης του χωριού. Το 2009, ο τότε δήμαρχος, Βασίλης Κοντορίζος, προσπάθησε επίμονα να «παραχωρήσει» την πηγή σε γνωστό βιομήχανο. Το Τοπικό Συμβούλιο, ευτυχώς, απέρριψε την πρόταση τρεις φορές.

Το καλοκαίρι του 2011 ήρθε η χλωρίωση! Ήταν μια γροθιά στο στομάχι για την τοπική κοινωνία αλλά και για όλα τα χωριά του Πηλίου που αργότερα ακολούθησαν τις Σταγιάτες. Κινηθήκαμε δικαστικά, με οδηγό τη μελέτη του Αντρέα Γκρόμαν (από το 2008), διευθυντή της ύδρευσης Βερολίνου και επίτιμου καθηγητή του Πολυτεχνείου Βερολίνου, με την οποία πρότεινε την χωρίς χλώριο παροχή πόσιμου νερού στα χωριά του Πηλίου. Στηριχθήκαμε επίσης στα 350 χρόνια χρήσης του πηγαίου νερού της Κρύας Βρύσης χωρίς κανένα πρόβλημα, αλλά και στην ισχύουσα νομοθεσία, η οποία ορίζει ότι σε κοινότητες με πληθυσμό κάτω των 3000, η χλωρίωση δεν είναι υποχρεωτική. Διεκδικήσαμε λοιπόν νομικά την απαλλαγή από το χλώριο, με πολλά έξοδα, χωρίς όμως επιτυχία.

Ήταν πλέον φανερό ότι η δημοτική αρχή έκανε αυτό που γίνεται σε όλο τον κόσμο όταν πρόκειται να ιδιωτικοποιηθούν πηγές: Υποβαθμίζεται το πηγαίο νερό και έτσι αμβλύνονται οι τοπικές αντιστάσεις. Στην περίπτωσή μας, αυτό το κόλπο δεν λειτούργησε. Οι αντιδράσεις των κατοίκων όχι μόνο δεν αμβλύνθηκαν, αλλά εντάθηκαν. Μετά και από τα δύο ψηφίσματά τους ενάντια στην επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση, τα σχέδια του

τότε δημάρχου, Πάνου Σκοτινιώτη, αναβάλλονται. Όπως και η χλωρίωση, για τρία χρόνια.

Και μετά ήρθε ο Μπέος! Όχι μόνο σαν δήμαρχος, αλλά και σαν πρόεδρος της ΔΕΥΑΜΒ, επιβάλλει τη χλωρίωση με δικαστική απόφαση και αστυνομική καταστολή. Τρεις κάτοικοι του χωριού σύρονται στα δικαστήρια για ομηρία και στάση, για να αθωωθούν τελικά πέρσι.

Σήμερα, φτάσαμε στην εφαρμογή ενός σχεδίου που μπαίνει στη τελική ευθεία της εκτέλεσής του. Λίγες εβδομάδες πριν, στις 23 Ιανουαρίου, ο νέος πρόεδρος της ΔΕΥΑΜΒ, Γιώργος Τόρης, επιχειρηματίας ανταλλακτικών αυτοκινήτων και διάδοχος του Μπέου στη ΔΕΥΑΜΒ, δήλωνε στα τοπικά ΜΜΕ: «Γιατί λοιπόν να μην εκμεταλλευτούμε τις πηγές του ξακουστού σε όλον τον κόσμο Πηλίου και να μην εμφιαλώσουμε το άριστης ποιότητας νερό του, ώστε να πωλείται σε όλη την Ελλάδα;» Λογάριασε λάθος: Για μας, η Κρύα Βρύση είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια καλή ευκαιρία για δουλειές...

Η Κρύα Βρύση είναι λόγος να αγωνιστούμε με κάθε τρόπο ενάντια στις αποφάσεις ανθρώπων που δεν αναγνωρίζουν και δεν σέβονται τη σημασία της για το χωριό, αλλά και για όλη την περιοχή του Βόλου. Θα παλέψουμε ενάντια σε όποιον δεν σέβεται τις μικρές κοινότητες, απομυζώντας, ξεπουλώντας, καταστρέφοντας και εξευτελίζοντας ότι μπορεί να αρπάξει από αυτές.

Η πηγή μας αποτελεί τον ομφάλιο λώρο των Σταγιατών, τον δεσμό μας με τη ζωή του χωριού μας, με την φύση, με την υγεία, με την κοινότητα, με την παράδοσή μας, με ό,τι πιο πολύτιμο έχουμε. Είμαστε οργανικά, βιολογικά και πολιτιστικά δεμένοι μαζί της εδώ και 350 χρόνια. Κανείς κάτοικος του χωριού δεν διανοήθηκε να την εκμεταλλευτεί οικονομικά. Δεν είναι όλα σε αυτό τον κόσμο προς πώληση. Δεν την πουλάμε, όπως δεν μας πουλά και αυτή το νερό της τόσους αιώνες, αλλά το χαρίζει σε όλους, ντόπιους και επισκέπτες. Μας κερνά ζωή, και αυτό μας αρκεί. Είμαστε προσωρινοί, και αυτή αιώνια. Φεύγοντας, θα την αφήσουμε σε άλλους ανθρώπους, ελεύθερη, καθαρή και φιλόξενη.

Δήμαρχοι, βιομήχανοι, επιχειρηματίες, παράγοντες της νύχτας, συμφέροντα, απειλές, παράλογες αποφάσεις, διώξεις, καταστολή. Μέσα σε όλη αυτή την ασχήμια, την ασυνειδησία και την αρπαχτή των επικίνδυνων, ανεύθυνων υπευθύνων, εμείς, οι λίγοι κάτοικοι των Σταγιατών, εξακολουθούμε να παλεύουμε, χρόνια τώρα, για τα αυτονόητα.



Είμαστε ένα μικρό χωριό. Θα συνεχίσουμε όμως να αντιστεκόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις στα σχέδια όσων θέλουν να εμπορευτούν την καρδιά της κοινότητάς μας, τη ζωή και την ιστορία μας. Δεν έχουμε άλλη επιλογή. Θα παλέψουμε όπως κάνουμε πάντα, ακούραστα, νηφάλια, αποφασιστικά και δυναμικά. Καλούμε όλους τους ενσυνείδητους ανθρώπους να μας συμπαρασταθούν σε αυτό τον αγώνα!

Οι κάτοικοι των Σταγιατών

Τετάρτη 29 Απριλίου 2020

Πηγή: <https://infolibre.gr>